

Nr 237.

Av herrar **Lindberg** och **Anderson** i Sundsvall, om förbättring av löneställningen för föreståndaren för sjökarteverkets kontrollstation i Sundsvall.

I statsverkspropositionen: Bil. 6: Fjärde huvudtiteln: D 1, Sjökarteverket har Kungl. Maj:t föreslagit att föreståndaren för sjökarteverkets kontrollstation i Sundsvall avlönas medelst arvode å 5 000 kronor. Å detta arvode komma inga tillägg att utgå.

Sjökarteverkets kontrollstationer äro fem till antalet och belägna i Stockholm, Göteborg, Malmö, Sundsvall och Kalmar, den senare enbart för lanternekontroll. Kontrollstationsföreståndarna ha till uppgift att undersöka fartygskompasser och fartygslanternor samt att på grundval av undersökningarna utfärda certifikat för de av dem undersökta instrumenten. Föreståndarna i Stockholm, Göteborg och Malmö äro samtliga placerade som heltidstjänstgörande befattningshavare i 24 lönegraden, medan föreståndarna i Sundsvall och Kalmar äro anställda mot ett arvode av för närvarande 3 000 kronor respektive 900 kronor, varå inga tillägg utgå. Dessa arvoden ha icke varit föremål för någon höjning sedan år 1945.

Kontrollstationen i Sundsvall. Styrelsen för sjökarteverket har, på grundval av företagen utredning angående arbetsvolym och arbetsförhållanden vid kontrollstationen, i skrivelse angående anslagsäskanden för budgetåret 1952/53 föreslagit, att arvodet, beräknat efter halvtidstjänstgöring, bestämmas till 6 000 kronor för år samt i skrivelse angående tilläggsstat för budgetåret 1951/52 funnit det angeläget, att detta belopp fastställes att gälla från och med den 1 juli 1951.

Här nämnda utredning torde vara den första, som accepterat och i viss utsträckning beaktat de betingelser under vilka norrlandsstationen måste arbeta för att rätt fylla sin uppgift. Arbetsförhållandena vid sundsvallstationen skilja sig nämligen i flera avseenden från arbetsförhållandena vid de övriga stationerna. Det är därför av intresse att återge några under utredningen framkomna synpunkter, vilka i hög grad förändra den tidigare värderingen av befattningens arbetsvolym.

I Stockholm, Göteborg och Malmö försiggår fabrikation av kompasser och lanternor i jämförelsevis stor omfattning. En kontroll av nya och alldeles likartade instrument (seriegranskning) blir uppenbarligen av delvis rutinartad natur. I Sundsvall förekommer ingen motsvarande nytillverkning, utan kompasser och lanternor sändas dit för undersökning från

skilda platser i Norrland. I ett stort antal fall äro instrumenten i ett ytterst defekt skick. Föreståndaren i Sundsvall har följaktligen att prova ett äldre, ytterst heterogent sammansatt undersökningsmaterial, varför undersökning och kontroll där blir väsentligt mera arbetskrävande. Vid sjökarteverkets övriga kontrollstationer beräknas en arbetsvolym av 4,6 objekt per dag giva en heltidsanställd föreståndare full sysselsättning. I Sundsvall är antalet undersökta objekt 1,8 per dag. På grund av ovan antydda skäl beräknas arbetet per objekt vid sundsvallstationen taga mer än dubbelt så lång tid som vid verkets övriga stationer. 1,8 undersökta objekt per dag vid sundsvallstationen torde sålunda kunna anses i tid motsvara minst 3,6 objekt vid övriga stationer.

Hänsynen till sjöfartens intresse av ett snabbt tillhandahållande av undersökta och med vederbörligt certifikat försedda navigeringsinstrument förutsätter, att ifrågavarande befattningshavare vid behov under längre eller kortare tider måste kunna disponera hel tjänstgöringstid för denna verksamhet. Ehuru arbetsvolymen genomsnittligt per år räknat beräknats motsvara halvtidstjänstgöring, är det sålunda knappast möjligt att bedriva denna verksamhet vid sidan av någon annan allmän eller enskild tjänst. Kontrollverksamheten är också för den nuvarande befattningsinnehavaren, vilken sedan år 1940 innehåft befattningen, dennes huvudsakliga sysselsättning.

Här ifrågavarande arvode blev icke föremål för justering i enlighet med Kungl. Maj:ts proposition nr 52 till 1951 års riksdag angående grunderna för höjning av löner enligt statens löneplansförordning m. m. Med ovanstående redogörelse ha vi emellertid velat klarlägga, att befattningen som kontrollstationsföreståndare i Sundsvall icke bör betraktas som en bisyssla.

Av det ovan framförda torde olägenheterna av ett bibehållande av arvodesformen såsom löneform för denna befattning framstå uppenbara. Även i andra sammanhang har med allt större skärpa allmänt framhållits lämpligheten av en övergång från arvoden av ifrågavarande art till placering å löneplan, rekommendationer, vilkas betydelse särskilt aktualiseras genom dylika arvodens osmidiga anpassning till de senaste årens betydande och snabba förändringar i prisnivån. Det synes oss heller icke välbetänkt och riktigt att vid norrlandsstationen, vilken har att betjäna ca $\frac{2}{5}$ av Sveriges kust och som är av utomordentlig och växande betydelse för sjöfarten å de norrländska hamnarna, bibehålla en lösare anställningsform än vid stationerna i övriga delar av landet.

I anslutning till det ovan anförda få vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition angående avlöningsstat för sjökarteverket måtte besluta,

1. att befattningen som föreståndare för sjökarteverkets kontrollstation i Sundsvall omändras till en icke-ordinarie tjänst med halvtidstjänstgöring i lönegrad 24, eller, därest riksdagen finner så lämpligare,

2. att arvodet till föreståndaren fastställs till 6 000 kronor.

Stockholm den 25 januari 1952.

Carl Lindberg.

John R. Anderson,
Sundsvall.
